

[Niels Helveg Petersen]

den vej. Det er et led i dette, at vi nu indfører en ny tilskudsordning til energibesparende foranstaltninger i private boliger. Det er vi glade for. Det er en varig forbedring af det danske samfunds samlede konkurrenceevne, hvis vi bedre end andre nationer er i stand til at udnytte vore energiressourcer, og det må der sættes stærkt ind på.

Om den vedvarende energi vil jeg sige, at vi mener, der er et stærkt behov for en betydelig samfundsindsats for forskning, for udvikling, for tilskud til anvendelse af vedvarende energi. Også her gælder det, at jo før vi omstiller os, jo før vi indstiller os på anvendelse af de vedvarende energikilder, jo stærkere vil vi stå også i international sammenhæng, jo bedre muligheder vil vi have for at klare også vores økonomiske problemer.

Den økonomiske situation i dag er det usædvanlig vanskeligt at overskue. Skønnene over, hvorledes udviklingen vil blive i 1981 og 1982, varierer meget stærkt, men det er helt tydeligt, at der er sket en forbedring af det danske samfunds konkurrenceevne. Det fremgår bl. a. – hvad der til gengæld ikke fremgik hverken af hr. Christophersens eller af hr. Poul Schlüters taler – af de meldinger, der kommer fra Industrirådet, at der er tale om en forbedring af Danmarks internationale konkurrenceevne. Det er sjældent, at venstres og de konservatives talsmænd forbigår et så væsentligt indlæg i debatten som dette fra Industrirådets side, men jeg synes, det skal trækkes frem. Kendsgerningen er, at det ikke er muligt i dag at træffe de endelige beslutninger vedrørende den økonomiske politik for 1982. Det må vente, til vi har et stærkere billede af den samlede internationale konjunkturudvikling.

Det største problem i dansk økonomi er ikke kun at træffe politisk-økonomiske beslutninger, det er også at skabe stabile flertal. 1970ernes store problem for Danmark var den politiske ustabilitet. Vi befandt os ustandselig i regeringskriser, fordi partierne ikke ville acceptere det, som partierne bør acceptere: at arbejde med det folketing, som vælgerne nu engang har sammensat, og få det til at fungere. Det, der skinner igennem hos talsmænd fra venstre og konservative i dag, er jo, at det vil man ikke acceptere. Man vil ikke acceptere, at brikkerne er stillet op af vælgerne ved sidste valg. Det er, som

om man sætter al sin lid til nyvalg, nye politiske konstellationer – med al den uro, det medfører, og alle de problemer, det skaber for den økonomiske politik.

Jeg synes, vi oplever meget stærkt nu bagsiden af SV-regeringens sammenbrud. Det er, som om vi ser partiet venstre hylle sig ind i, hvad jeg vil kalde en indholdsløs fornærmelse over, hvad der er sket siden.

Hr. Christophersen talte om den danske virkelighed. Det hører altså også med til den danske virkelighed, at partiet venstre er et meget dominerende parti i kommunalpolitik, er med til dér at forvalte $\frac{2}{3}$ af de samlede offentlige udgifter og har et stort ansvar i øvrigt for uddannelseslovgivning, sociallovgivning, kulturlovgivning og den politiske udvikling i Danmark. Det er endnu ikke 2 år siden, at venstre trådte ud af en regering. Den moralske krise, hr. Christophersen talte om, er den indtrådt siden? Indtraf den i virkeligheden den dag, da hr. Christophersen trådte ud af regeringen? Var der ikke dengang eksklusivaftaler? Var der ikke dengang underskud på betalingsbalancen? Var der ikke dengang stigning i de offentlige udgifter? Var der ikke dengang problemer på arbejdsmarkedet? Jeg synes, den fornærmelse, som her stilles til skue, er temmelig indholdsløs. Jeg havde lyst til at sige om den danske virkelighed, at det forekommer mig med de taler, som hr. Christophersen og hr. Poul Schlüter har holdt i dag, at de har meldt sig ud af den danske politiske virkelighed. Det er ikke til fordel for det politiske arbejde her i salen, men det flertal, der er mellem fire andre partier, kan holde sammen om den økonomiske politik og er i denne situation den eneste realistiske mulighed.

Arne Melchior (CD):

Om ikke duften, så i hvert fald dramatikken er på forhånd taget af denne debat. Det skyldes dels, at man for en måneds tid siden havde en forespørgsel om indtægter og udgifter, dels, at det jo er gået anderledes – og altså anderledes i betydningen bedre – end visse spåmænd forudsagde for et år siden. Men vi er altså dér igen, at vi ved samlings slutning skal bedømme den politik, der er blevet ført. Rollehæfterne er fordelt. Vi kunne såmænd have skrevet hinandens roller. Vi ved i forvejen, at der er nogle, der